

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci

žalobce: Z. O.
bytem X.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 4. 2019, č. j. X.,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí žalované označené v záhlaví tohoto rozsudku. Uvedl, že žalobu podává z toho důvodu, že má za to, že mu měl být přiznán nárok na dřívější odchod do důchodu – tzv. hornický důchod ve věku 59 let. Na základě všech požadovaných dokladů a čestných prohlášení bývalých nadřízených žalobce ČSSZ rozhodla žádosti žalobce nevyhovět a odkázala ho na případný soudní spor. Z těchto důvodů se svou žalobou na soud obrací a chce se domoci svého přesvědčení, že naplnil všechny požadavky pro vznik nároku na odchod do tzv. „hornického“ důchodu ve věku 59 let, který mu ČSSZ odmítla přiznat. Žalobce napadá posouzení jeho zařazení do hornické třídy v letech 1983 až 1988, kdy byl podle svého názoru a názoru jeho tehdejších přímých

nadřazených, podložené úředně ověřenými čestnými prohlášeními, opravdu z důvodu chybné evidence veden v nižší kategorii hornických činností, než která mu příslušela. K potřebným údajům se žalobce dostal až v nedávných letech, kdy u tohoto zaměstnavatele nepracoval.

2. Do současné doby má v hornických provozech odpracováno 28 let, ale pro rozhodné období do roku 1992, kdy byl tento nárok zrušen, žalobci chybí ke splnění požadovaných 15 roků právě oněch 4 až 5 roků pro splnění podmínek nároku na odchod do hornické penze. Žalobce zaráží postup ČSSZ při zjišťování tohoto období let 1983 až 1988, kdy se obrátila na nástupnickou organizaci, závod Sedlecký kaolin se sídlem v Božičanech, která závod, v němž žalobce pracoval, odkoupila až v roce 1999 a ve své zprávě vychází z vyjádření nástupnické organizace.
3. Žalobce sám se na ni obrátil asi před 5 lety se žádostí o změnu zařazení, zjednání nápravy a podpory jeho žádosti u ČSSZ. Bylo mu sděleno, že z tohoto období jsou všechny podklady na závodě Únanov a má si tedy žádost podat sám, jako soukromá osoba, což také učinil.
4. Proto žalobce překvapuje, že ve své závěrečné zprávě se ČSSZ několikrát odvolává na vyjádření nástupnické organizace, která tyto doklady nemůže mít k dispozici.
5. Relevantnější jsou dle názoru žalobce čestná prohlášení jeho tehdejších nadřízených.
6. Vzhledem k tomu, že se po 16 letech, v roce 2015, do závodu v Únanově vrátil na pozici vedoucího, má možnost si tyto podklady v archivu ověřit a proto je toho názoru, že údaje, které poskytl ČSSZ nový vlastník a v současné době i žalobcův staronový zaměstnavatel, nemohl mít k dispozici, protože tyto jsou stále uloženy v archivu v závodě Únanov.
7. Zařazení do příslušné hornické kategorie se mohlo změnit oproti pracovní smlouvě, individuálně byl posuzován každý hornický rok a rozhodujícím činitelem byl ten fakt, která z důlních činností v daném roce u zaměstnance převažovala. Žalobce sám v pozdější době jako vedoucí těžby a dopravy tuto možnost mnohokrát využil a např. při dlouhodobé nemoci jako náhradníka nemocného zařadil pro daný rok do vyšší hornické třídy. Toto rozhodnutí bylo plně v kompetenci mistrů jednotlivých provozů. Žalobce však měl smůlu, že po jeho nástupu na závod byla údržba bez kompetentního mistra a tuto změnu neměl kdo provést, což potvrzují bývalí nadřízení svým čestným prohlášením.
8. Žalobce je tedy ze všech shora uvedených důvodů přesvědčen, že mu vznikl nárok na tzv. hornický důchod v jeho 59 letech.
9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že dne 4. 7. 2018 podal žalobce prostřednictvím OSSZ Znojmo žádost o starobní důchod s datem přiznání „od vzniku nároku“. V doplňující informaci k příslušnému oddílu žádosti se uvádí, že *žadatel žádá o přiznání pouze „hornického důchodu“, tzn. se sníženou věkovou hranicí. Pokud by nevznikl na hornický důchod nárok, o starobní důchod nežádá.*
10. Rozhodnutím žalované č. j. X. ze dne 21. 9. 2018 byla tato žádost zamítnuta pro nesplnění podmínek § 28 zákona č. 155/1995 SB., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „ZDP“). Důvodem zamítnutí žádosti bylo nedosažení důchodového věku, resp. nesplnění podmínek pro nárok na snížení důchodového věku podle předpisů platných před 1. 1. 1996. Důchodový věk žalobce tedy činí 63 let a 10 měsíců (tohoto věku dosáhne až dne 1. 4. 2022).

11. Dne 25. 10. 2018 obdržela žalovaná námitky žalobce, v nichž nesouhlasil se zamítnutím žádosti o starobní důchod, neboť měl za to, že má odpracováno v „potřebných“ kategoriích více než 10 let. Uvedl, že doložil čestné prohlášení bývalých nadřízených z let 1983 – 1988 o tom, že došlo v době jeho nástupu do zaměstnání k jejich pochybení. Kolega, pan Š., rovněž (dle tvrzení žalobce) důlní elektromontér, byl v namítaném období veden ve správné kategorii, přičemž jejich pracovní povinnosti byly stejné. Od roku 1988 žalobce přešel na vyšší pracovní pozici, od této doby je potom veden ve správné kategorii.
12. Tyto námitky byly zamítnuty rozhodnutím č. j. X. ze dne 11. 4. 2019, neboť žalovaná po přezkoumání prvostupňového rozhodnutí dospěla k závěru, že na základě veškerých zjištěných a doložených skutečností není možné přehodnotit zařazení žalobce ve sporném období od 1. 8. 1983 do 30. 11. 1988 do pracovní kategorie I. B., pro což svědčí zejména opakovaně doložená vyjádření společnosti Sedlecký kaolín, a.s., ze dne 28. 8. 2018 a ze dne 26. 11. 2018, která potvrzují správné zařazení žalobce v II. pracovní kategorii, tedy tak, jak bylo zhodnoceno napadeným rozhodnutím.
13. V žalobě doručené Krajskému soudu v Brně se žalobce dovolává soudního přezkumu své věci a to i s pomocí současně připojených listinných důkazů na podporu svých tvrzení. Je přesvědčen, že splnil podmínku minimálně nutné doby pojištění příslušné pracovní kategorie a tudíž mu měl být přiznán tzv. „hornický“ důchod v 59 letech věku. Nechce být dle svých slov postižen administrativní chybou svého bývalého zaměstnavatele, který prý jeho pracovní zařazení vykázal v neodpovídající (nesprávné) pracovní kategorii.
14. Podle § 74 ZDP nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1. 1. 1996 po odpracování stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii nebo v I. (II.) kategorii funkcí zůstávají zachovány. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk.
15. Ve smyslu § 21 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31. 12. 1995 (dále jen „ZSZ“) má pojištěnec nárok na snížení důchodového věku, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl věku alespoň
 - a) 55 let, byl-li zaměstnán nejméně 15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a) nebo nejméně 10 roků v takovém zaměstnání v uranových dolech,
 - b) 55 let, byl-li zaměstnán nejméně 15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b), jestliže byl z tohoto zaměstnání převeden nebo uvolněn z důvodů uvedených v § 12 odst. 3 písm. d) a e),
 - c) 55 let, byl-li zaměstnán nejméně 20 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h),

- d) 55 8 let, byl-li zaměstnán nejméně 20 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. i) až l).
16. Podle § 174 odst. 1 ZSZ pojištěnec, který vykonával před 1. 1. 1993 zaměstnání I. pracovní kategorie, popř. službu I. nebo II. kategorie funkcí, má po 31. 12. 1992 nárok na starobní důchod též, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl věku alespoň
- a) 56 let, byl-li zaměstnán nejméně 14 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 9,5 roku, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, nebo 19 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h) anebo 19 roků ve službě I. kategorie funkcí,
 - b) 57 let, byl-li zaměstnán nejméně 13 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 9 roků, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, nebo 18 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h) anebo 18 roků ve službě I. kategorie funkcí,
 - c) 58 let, byl-li zaměstnán nejméně 12 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 8 roků, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, nebo 16 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h) anebo 18 roků ve službě I. kategorie funkcí nebo 17,5 roku ve službě II. kategorie funkcí, nebo
 - d) 59 let, byl-li zaměstnán nejméně 11 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 7,5 roku, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, nebo 15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až l) anebo 15 roků ve službě I. nebo II. kategorie funkcí.
17. Podle § 174 odst. 2 ZSZ podmínkou vzniku nároku na starobní důchod podle odst. 1 je, že zaměstnání I. pracovní kategorie nebo služba I. nebo II. kategorie funkcí trvaly ke dni 31. 12. 1992; za zaměstnání se pro tyto účely považují i náhradní doby a doby uvedené v § 5 odst. 1 a v § 6 odst. 1 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 117/1988 Sb.
18. Podle § 14 odst. 2 ZSZ jsou do I. pracovní kategorie zařazena zaměstnání, v nichž se vykonávají soustavně a v průběhu kalendářního měsíce převážně práce rizikové, při kterých dochází k častým a trvalým poruchám zdraví pracujících působením škodlivých fyzikálních a chemických vlivů, a to
- a) zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech (I. AA pracovní kategorie, popř. I. AA-URAN, pokud jde o hlubinné uranové doly),
 - b) ostatní zaměstnání v hornictví vykonávaná pod zemí v hlubinných dolech (I. A pracovní kategorie, popř. I. A-URAN, pokud jde o hlubinné uranové doly),
 - c) zaměstnání pod zemí, při provádění podzemních staveb hornickým způsobem (I. A pracovní kategorie),

- d) zaměstnání členů leteckých posádek a pracovníků soustavně činných v letadle za letu (I. A pracovní kategorie),
 - e) zaměstnání členů posádek námořnických lodí (I. A pracovní kategorie),
 - f) zaměstnání, v nichž se vykonávají zvláště těžké a zdraví škodlivé práce v hutích nebo těžkých chemických provozech (I. A pracovní kategorie),
 - g) zaměstnání kesonářů a potápěčů (I. A pracovní kategorie),
 - h) zaměstnání vykonávaná v prostředí ohroženém ve významné míře ionizujícím zářením při úpravě a konečném zpracování radioaktivních surovin, v jaderných elektrárnách a při obsluze cyklotronu a výzkumného reaktoru (I. A pracovní kategorie),
 - i) zaměstnání vykonávaná s prokázanými chemickými karcinogeny a při pracovních procesech s rizikem chemické karcinogenity (I. B pracovní kategorie),
 - j) zaměstnání v hornictví vykonávaná pod spodní úrovní nadloží a na skrývce v povrchových dolech (lomech) na uhlí, na radioaktivní nerosty a na nerosty, z nichž lze průmyslově vyrábět kovy, na magnezit, osinek, tuhu, kaolín, žáruvzdorné jíly, keramické lupky, sádrovec, živec a na křemen a křemenec k chemickotechnologickému zpracování nebo ke zpracování tavením (I. B pracovní kategorie),
 - k) zaměstnání v těžbě a při opracování kamene, při mletí a drcení křemene, křemence a živce, při formování žáruvzdorných výrobků a při úpravě keramických surovin, vykonávaná v prostředí vysoké koncentrace agresivního fibroplastického prachu, pokud jsou pracující při výkonu těchto zaměstnání nadměrně ohroženi silikózou, a zaměstnání sklářů dutého skla (I. B pracovní kategorie),
 - l) zaměstnání ve stokové síti v podzemních prostorách (I. B pracovní kategorie).
19. Podle § 14 odst. 5 ZSZ jako doba zaměstnání I. (II.) pracovní kategorie se za dobu před 1. 1. 1993 započítává doba výkonu práce podle popisu pracovní činnosti uvedeného v příslušném resortním seznamu a další doby za podmínek a v rozsahu stanovených v předpisech platných před 1. 6. 1992; organizace pro tyto účely vedou příslušnou evidenci. Pro zápočet náhradních dob a dob uvedených v § 5 odst. 1 a v § 6 odst. 1 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 117/1988 Sb., o zařazování zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení, jako dob zaměstnání I. nebo II. pracovní kategorie do 31. 12. 1992 se nevyžaduje návrat do zaměstnání I. nebo II. pracovní kategorie, pokud tyto doby ke dni 31. 12. 1992 trvají.
20. Dle evidenčního listu o době zaměstnání a výdělku ze dne 25. 5. 1977 vydaného organizací Důl Július Fučík, n. p., odborné učiliště, žalobce získal 359 dnů zaměstnání v I. AA pracovní kategorii (tzv. hornický učení).

21. Dle evidenčního listu důchodového zabezpečení (dále jen „ELDZ“) ze dne 9. 6. 2014 vydaného organizací OKD, a.s., žalobce získal 1060 dnů zaměstnání v I. AA pracovní kategorii, 739 dnů zaměstnání v I. A pracovní kategorii.
22. Dle ELDZ ze dne 25. 4. 2000 vydaného organizací Sedlecký kaolin, a.s., žalobce ve sporném období let 1983 až 1988 získal celkem 1980 dnů ve II. pracovní kategorii (02 56 01 – provozní elektrikář), v období od roku 1989 do roku 1992 získal celkem 1461 dnů v I. B pracovní kategorii (02 55 01 – mistr).
23. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce v I. AA pracovní kategorii získal 1419 dnů, v I. A pracovní kategorii 739 dnů, v I. B pracovní kategorii 1461 dnů a ve II. pracovní kategorii 1980 dnů.
24. Z § 174 odst. 1 ZSZ vyplývá, že pro nárok na snížení důchodového věku na 59 let věku je stanovena podmínka získání nejméně 11 roků v I. AA pracovní kategorii [§ 14 odst. 2 písm. a) ZSZ], popřípadě 7,5 roku v I. AA-URAN pracovní kategorii, nebo **15 roků v zaměstnání I. A nebo I. B pracovní kategorie [§ 14 odst. 2 písm. b) až l) ZSZ]**. Pro nárok na snížení důchodového věku z titulu získání 15 let zaměstnání v I. B pracovní kategorii by bylo sice možno započítat i dobu zaměstnání získanou v I. AA a I. A pracovní kategorii, nicméně ze součtu dob zaměstnání hodnocených v I. AA, I. A a I. B pracovní kategorii (srov. OLDP připojený k rozhodnutí ze dne 21. 9. 2018) vyplývá, že žalobce získal toliko 9 roků a 334 dnů zaměstnání vykonávaného v těchto preferovaných pracovních kategoriích, nikoliv 15 let, jak je stanoveno v § 174 odst. 1 písm. d) ZSZ. Sčítat „nižší“ pracovní kategorii s „vyšší“ pracovní kategorií za účelem získání 11 let zaměstnání v I. AA pracovní kategorii není možné.
25. Žalovaná před vydáním napadeného rozhodnutí prověřila zařazení zaměstnání žalobce ve sporném období u společnosti Sedlecký kaolín, a.s. (právní nástupce Poštorenských keramických závodů, provoz Únanov). Dle vyjádření této společnosti ze dne 28. 8. 2018 je zařazení žalobce do II. pracovní kategorie s číselným označením dle příslušného resortního seznamu 02 56 01 správné. Rovněž bylo prověřeno zařazení pana J. Š., které žalovaná zohlednila pro účely řízení o jeho důchodové dávce zcela v souladu s evidenčními materiály. Z vyjádření společnosti Sedlecký kaolín, a.s. ze dne 28. 8. 2018 dále vyplývá, že dle vypláceného věcnostního přídatku horníkům byl žalobce vyplácen ve III. skupině, což koresponduje s jeho zařazením do II. pracovní kategorie.
26. V dalším vyjádření společnosti Sedlecký kaolin, a.s. ze dne 26. 11. 2018 je uvedeno, že žalobce byl v letech 1983 - 1988 zařazen do II. pracovní kategorie jako „provozní elektrikář“ s číselným označením 02 56 01, dle pracovní smlouvy ze dne 1. 8. 1983 byl zařazen jako „elektrozámečnick“, což plně koresponduje s evidenčním listem důchodového zabezpečení. K pracovnímu zařazení pana J. Š. se společnost Sedlecký kaolin, a.s. vyjádřila tak, že u pana Š. pravděpodobně došlo k chybnému nastavení věcnostní skupiny, což je důvodem, proč je on a žalobce dle seznamu pracovníků pobírajících věcnostní přídatek zařazen každý v jiné skupině. Součástí vyjádření jmenované společnosti ze dne 26. 11. 2018 byly rovněž pracovní smlouvy a evidenční materiály jak žalobce, tak i pana J. Š. Z takto doložených dokladů vyplývá, že žalobce byl podle pracovní smlouvy ze dne 1. 8. 1983

pracovně zařazen jako elektrozámečník, podle evidenčního listu důchodového zabezpečení byl v namítaném období let 1983 – 1988 zařazen ve II. pracovní kategorii jakožto provozní elektrikář, což odpovídá příslušnému resortnímu seznamu platnému pro resort bývalého Ministerstva financí.

27. Žalovaná za účelem vyjasnění otázky správného zařazení do pracovní kategorie žalobce v namítaném období let 1983 – 1988 a zjištění skutečného stavu věci též iniciovala výsledky žalobcem doložených svědků, tj. V. O., Ing. M. F. a L. P., a to prostřednictvím Okresních správ sociálního zabezpečení Znojmo a Břeclav.
28. Svědek Ing. M. F. vypověděl, že trvá na svém původním prohlášení ze dne 6. 12. 2013. Uvedl, že v době od 3. 8. 1981 – 14. 8. 1983 vykonával funkci mistra pomocných provozů na provozovně Únanov, kde jeho podřízenými byli i elektrikáři. Jednalo se o hornickou činnost na hornickém pracovišti, pod které těžba kaolínu spadala. Od 15. 8. 1983 byl jmenován vedoucím geologem u nadřízené organizace Poštorenské keramické závody, národní podnik Poštorná. V této funkci byl nadřízen v odborných věcech všem hornickým pracovištím. Žalobce dle jeho výpovědi vykonával funkci „provozního elektromontéra“ stejně jako pan Š., náplní pracovní činnosti byla oprava, údržba elektrického zařízení na hornickém pracovišti plavírny Únanov. Dále uvedl, že dle jeho vyjádření zařazení této pracovní činnosti náleželo v té době do II. pracovní kategorie, v současné době se jedná o klasifikaci pracovního zařazení v I. B pracovní kategorii. Od 1. 1. 1989 byl žalobce jmenován do funkce směnového mistra, kde se jedná též o I. B pracovní kategorii.
29. Svědek pan V. O. vypověděl, že žalobce pracoval jako elektromontér, přičemž byl chybně zařazen jako mechanik, na rozdíl od kolegy na protisměně. Náplní jeho pracovní činnosti byla oprava a údržba elektrozařízení v hornickém provozu při těžbě a zpracování kaolínu; přesné označení čísla resortního seznamu nezná.
30. Svědek pan L. P. vypověděl, že žalobce pracoval prioritně na pracovišti těžby a úpravy kaolínu, což odpovídalo zařazení do hornické kategorie, přičemž však ten byl zařazen chybně. Pracoval jako „směnový elektroúdržbář“ v celém provozu podniku. Od 1. 1. 1989 byl žalobce mistr (vedoucí) těžby a výroby a pan Š. byl elektroúdržbář.
31. Žalovaná tyto svědecké výpovědi konfrontovala se sdělením společnosti Sedlecký kaolin, a.s., ELDZ, pracovními smlouvami a příslušným resortním seznamem Ministerstva stavebnictví, který byl vydán výnosem č. 1/1983 ze dne 19. 1. 1983. V této souvislosti poznamenává, že žalobci nevznikl nárok na tzv. „hornický“ starobní důchod, neboť nevykonával zaměstnání I. pracovní kategorie v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech (tzv. I. AA pracovní kategorie), ani ostatní zaměstnání v hornictví vykonávaná pod zemí v hlubinných dolech (tzv. I. A pracovní kategorie). Žalobce sporuje zařazení do II. pracovní kategorie v letech 1983 – 1988, neboť má za to, že v této době měl být zařazen do I. B pracovní kategorie, tj. jedná se o nárok na snížení důchodového věku na 58 let podle § 21 odst. 1 písm. d) ZSZ, resp. § 174 odst. 1 písm. d) ZSZ (což však není tzv. „hornický“ důchod).
32. Na základě zjištěných skutečností a doložených listin žalovaná dospěla k závěru, že nelze zaměstnání žalobce v období od 1. 8. 1983 – 30. 11. 1988 „přeradit“ do pracovní kategorie I.

B. Zaměstnání provozních elektrikářů, údržbářů, zámečníků atd. se hodnotila v preferované pracovní kategorii v závislosti na tom, zda byla vykonávána na pracovištích, kde více než polovina pracujících vykonávala práce, pro něž bylo jejich zaměstnání zařazeno do II. pracovní kategorie, anebo do I. pracovní kategorie. Zaměstnání provozních údržbářů se tedy hodnotila podle toho, co tito pracovníci převážně vykonávali a na jakém pracovišti. Jestliže žalobce vykonával zaměstnání na povrchovém pracovišti, kde více než polovina pracujících vykonávala práce, pro něž bylo jejich zaměstnání zařazeno do II. pracovní kategorie, nemohl být jako provozní elektrikář zařazen do I. B pracovní kategorie (např. i horník v povrchové těžbě v lomech se zařazoval do II. pracovní kategorie). Dle svědka Ing. F. náplní pracovní činnosti žalobce byla oprava, údržba elektrického zařízení na „hornickém“ pracovišti plavírny Únanov, což dle názoru žalované odpovídá zařazení do II. pracovní kategorie.

33. Dle pracovní smlouvy ze dne 1. 8. 1983 byl žalobce přijat na pracovní pozici „elektrozámečnick“ s místem výkonu práce závod 02 Šatov, provozovna Únanov. Dle ELDZ i sdělení společnosti Sedlecký kaolin, a.s. tato pozice odpovídá zaměstnání provozního elektrikáře s číselným označením 02 56 01 II dle resortního seznamu Ministerstva stavebnictví vydaného výnosem č. 1/1983 ze dne 19. 1. 1983, které bylo zařazeno do II. pracovní kategorie. K zařazení žalobce do funkce mistr (02 55 01 IB) ve výrobě kaolinu došlo až od 1. 1. 1989, s místem výkonu práce závod 02 Šatov, provozovna Únanov. Pokud jeden ze svědků uvádí, že v současnosti by zaměstnání žalobce mělo být klasifikováno v I. B pracovní kategorii, pak se mylí, neboť k přearažení zaměstnání provozního elektrikáře z II. pracovní kategorie do I. B pracovní kategorie obecně nedošlo. Toto zaměstnání se dle příslušného resortního seznamu hodnotilo v I. i II. pracovní kategorii v závislosti na obsahu pracovní činnosti a pracovišti, kde bylo toto zaměstnání vykonáváno. Stejně tak dle resortního seznamu panovaly rozdíly mezi zaměstnáním „důlního elektromontéra“, „elektromontéra“ a „provozního elektrikáře“ v různých provozech a na různých pracovištích, přičemž tyto profese nelze zaměňovat, jak to činí svědkové.
34. Zaměstnání zařazené do preferované pracovní kategorie se hodnotilo dle příslušného resortního seznamu, nikoliv dle přílohy k nařízení vlády č. 67/1983 Sb., kterým se provádí zákon o věrnostním přídavku horníků, na níž svědek pan V. O. odkazuje. Jestliže tedy pracovník *„na pozici důlní elektromontér na víceměnném provozu byl podle tehdy platných tabulek jednoznačně veden ve II. kategorii pracovníků v povrchovém hornictví“* pro účely přiznání věrnostního přídavku horníků, neznamena to, že by se zaměstnání žalobce mělo automaticky hodnotit v I. B pracovní kategorii pro důchodové účely. Navíc žalobce zaměstnání „důlního elektromontéra“ ve sporném období nevykonával. Pokud jmenovaný svědek odkazuje na II. kategorii hornických činností, „nyní pod označením 02 55 01 IB“, musel by uvést profesi odpovídající příslušnému resortnímu seznamu, neboť toto číselné označení je zde uvedeno pro profesi „mistr (důlní) – organizace, řízení výroby a přímý dozor při povrchové těžbě vyhrazených nerostů v dolech (lomech)“. Dle listinných dokladů založených ve spisové dokumentaci žalobce tuto profesi vykonával až od 1. 1. 1989. Nedorozumění vzniklo dle názoru žalované z toho důvodu, že svědkové i žalobce zaměňují „kategorie“ pro nárok na věrnostní příravek horníků a rozdělení zaměstnání do pracovních kategorií dle důchodových předpisů. Pokud byl pan J. Š. veden ve „vyšší kategorii hornických činností“ (dle vyjádření společnosti Sedlecký kaolin, a.s. pravděpodobně chybně),

neznamená to, že byl zařazen i ve vyšší preferované pracovní kategorii pro nárok na snížení důchodového věku na 59 let podle § 174 odst. 1 písm. d) ZSZ. Obecně lze konstatovat, že přiznání starobního důchodu od 59 let věku nemusí znamenat, že došlo k aplikaci ustanovení zakládajících nárok na snížení důchodového věku.

35. Žalovaná je přesvědčena, že učinila maximum pro správné a úplné zjištění skutkového s právního stavu věci, a na základě všech dostupných zjištění proto navrhovala, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
36. Z dávkového spisu žalobce vedeného žalovanou soud zjistil pro posouzení věci tyto podstatné skutečnosti.
37. Dne 12. 7. 2018 byla doručena ČSSZ žádost žalobce o starobní důchod, v níž uvedl, že starobní důchod – datum přiznání, požaduje od vzniku nároku. Uváděl, že žádá o přiznání pouze „hornického důchodu“ tzn. se sníženou věkovou hranicí. Jako doplňující informaci uvedl, že pracoval v letech 1983 – 1988 ve firmě Poštorenské keramické závody, provoz Únanov (nyní Sedlecký kaolin, a.s.), kde byl dle jeho názoru zařazen do nesprávné pracovní kategorie, místo v I. kategorie je zařazen na uvedené období v II. kategorii. Dále uvedl, že dokládá ČSSZ čestné prohlášení a sdělení jeho bývalých nadřízených pracovníků a žádá o přihlídnutí k těmto skutečnostem a přiznání hornického důchodu.
38. Z dávkového spisu pak vyplývá, že ČSSZ prováděla před vydáním rozhodnutí šetření ohledně pracovního zařazení žalobce v letech 1983 – 1988, jak požadoval.
39. Dne 28. 11. 2018 sdělil ČSSZ Sedlecký kaolin, a.s., že zařazení Z. O. v letech 1983 – 1988/preferovaná kategorie 02 56 01 II provozní elektrikář – dle pracovní smlouvy ze dne 1. 8. 1983 zařazen jako elektrozámečnick, což koresponduje s evidenčním listem. Dle pracovní smlouvy ze dne 30. 12. 1988 byl pak zařazen jako mistr ve výrobě kaolínu.
40. Uvedeno dále, že zařazení pana J. Š., nar. X. v letech 1983 – 1988/preferovaná kategorie 02 56 01 II pracovní elektrikář – dle pracovní smlouvy ze dne 1. 4. 1983 zařazen jako směnový údržbář – elektrikář, což koresponduje s evidenčním listem. Dále ve sdělení uvedeno, že důvod, proč dostával pan J. Š. jinou výši věcnostního příspěvku, není uvedené organizaci znám, pouze se domnívají, že u pana J. Š. došlo k chybnému nastavení věcnostní skupiny.
41. Sedlecký kaolin pak zaslal ČSSZ pracovní smlouvu uzavřenou mezi Poštorenské keramické závody, n. p. Břeclav – Poštorná a Z. O. dne 1. 8. 1983, z níž vyplývá, že od tohoto dne byl přijat jmenovaný do pracovního poměru jako elektrozámečnick na závod 02 Šatov, provozovna Únanov. Pracovní poměr byl uzavřen na dobu neurčitou se zkušební dobou 1 měsíc.
42. Dále byla zaslána pracovní smlouva uzavřená mezi Poštorenskými keramickými závody n. p. Břeclav-Poštorná a Z. O. ze dne 30. 12. 1988, dle níž od 1. 1. 1989 v uvedené organizaci jmenovaný měl pracovat ve funkci mistra ve výrobě kaolínu. Sedlecký kaolin a.s. pak zaslal evidenční list důchodového pojištění žalobce, z něhož vyplývá, že v roce 1983 odpracoval 183 dnů se zařazením jako provozní elektrikář – 02 56 01 II, v roce 1984 366 dnů rovněž jako provozní elektrikář 02 56 01 II, stejné to pak bylo v roce 1985, kdy odpracoval 365 dní

v této pracovní pozici, stejně tak, 365 dní v roce 1986, 365 dnů v roce 1987 a stejně tak ve stejné pracovní pozici 366 dnů v roce 1988. Na tomto evidenčním listě, kde jsou vždy uvedeny i dosahované hrubé výdělků, je vždy podpis jak účetní organizace, tak také žalobce. Z evidenčního listu pak vyplývá, že od roku 1989 byl žalobce zařazen jako mistr – 02 55 01 I. B, kdy takovéto zařazení je u žalobce až do konce roku 1992, v evidenčním listu jsou uváděny rovněž hrubé výdělků žalobce a u každého roku je opět podpis účetní i žalobce.

43. Sedlecký kaolin, a.s. zaslal také pracovní smlouvu uzavřenou mezi Poštorenskými keramickými závody, n. p. Břeclav-Poštorná a J. Š. 1. 4. 1983, z níž vyplývá, že od tohoto dne byl přijat do zaměstnání jmenovaný jako směnový údržbář – elektrikář, místo výkonu práce závod 02 Šatov, provozovna Únanov.
44. Byly zaslány také za období let 1983 až 1988 u jmenovaného J. Š. rovněž evidenční listy důchodového pojištění, z nichž bylo zjištěno, že ve všech uvedených letech byl zařazen u zaměstnavatele jako provozní elektrikář – 02 56 01 II, v evidenčním listu jsou uvedeny i hrubé výdělků jmenovaného a u každého roku je podpis jednak pana Š. a jednak účetní organizace.
45. Žalobce pak zaslal České správě sociálního zabezpečení čestná prohlášení L. P., V. O. a Ing. M. F., kteří v inkriminovanou dobu z titulu své pracovní funkce měli dle žalobce přehled o jeho pracovním zařazení a všichni uvedli, že jeho pracovní zařazení mělo být nikoliv v II. pracovní třídě hornických kategorií, ale ve třídě vyšší.
46. Žalobce také zaslal ČSSZ podklad ohledně vyplácení věrnostního příplatku jak u své osoby, tak u pana Š., vystavené Poštorenskými keramickými závody dne 6. 8. 1986, kde uvedeno, že J. Š., nar. X. byl zařazen jako elektromontér a výše věrnostního příplatku činila 5 200 Kč, Z. O., nar. X. byl zařazen jako elektromontér, výše věrnostního příplatku 2 100 Kč.
47. Při zjišťování podkladů pro vydání rozhodnutí ČSSZ požádala Okresní správu sociálního zabezpečení o výsledky svědků V. O. a L. P. a Ing. M. F.
48. Pokud jde o svědka V. O., ten uvedl, že Z. O. nastoupil do závodu v Únanově v roce 1983 jako elektromontér, kde byl tedy od počátku dle zákona č. 67/1983 Sb. chybně zařazen v kategorii jako mechanik, číselný znak 391, přičemž po celou dobu byl na pozici elektromontéra a měla mu být přiznána kategorie jako elektromontér, číselný znak 394, jak měl pan Š. na protisměně. Toto dotvrzují záznamy ve směnovém deníku, kde se veškeré údaje o činnosti a směnách pracovníků zapisovali. Jmenovaný uvedl, že od roku 1988 byl jako mistr těžby, dopravy a výroby kaolinu, kde už bylo správné zařazení, které vyplynulo i z funkce, kterou vykonával. V podniku svědek, jak uvedl, pracoval od 17. 7. 1972 jako mistr výroby omítkových směsí. Tudíž pan O. i pan Š. jako elektromontéři měli povinnost docházet na případné opravy elektrozařízení do všech provozů závodu. Uvedl dále, že přesné označení rezortního seznamu nezná, domnívá se však, že by to mohlo být uvedeno v pracovní smlouvě. Pak O. se stal časem směnovým mistrem (vedoucí) těžby, dopravy a výroby kaolinu a pan Š. zůstal na původní pozici elektromontéra. Dále sdělil, že vše podstatné uvedl již v čestném prohlášení ze dne 29. 11. 2013.

49. Na OSSZ jmenovaný připojil kopii zákona č. 67/1983 Sb., kde pod číselným znakem 391 je uvedeno mechanici – opraváři a údržbáři strojních zařízení, pod položkou 394 pak elektromontéři – elektromechanici a mechanici – opraváři a údržbáři dálkových spojů silnoproudých elektrotechnických zařízení. Dále OSSZ připojila seznam pracovníků pobírající věnostní příspěvek, kde u jména Z. O. je uvedeno elektromontér pracovní zařazení III., výše příspěvku 2 100 Kč, u J. Š. je uvedeno rovněž elektromontér pracovní zařazení II a výše věnostního příspěvku 5 200 Kč.
50. Svědek L. P. na OSSZ uvedl, že pan Obhlídal byl zařazen v uvedeném období chybně, pracoval jako směnový elektroúdržbář v celém provozu podniku, zejména v provozu těžby a úpravy kaolinu. Toto svědek ví, neboť v podniku pracoval 30 let. Přesné označení funkce si nepamatuje. Pan O. se časem stal mistrem (vedoucím těžby a výroby), a pokud jde o pana Š., ten byl stále elektroúdržbář. Odkázal také na čestné prohlášení, kde vše popsál, ze dne 3. 9. 2014.
51. Pokud jde o svědka Ing. M. F., ten zaslal prohlášení, v němž uvedl, že čestně prohlašuje, že v záležitosti hodnocení doby zaměstnání Z. O. u firmy Sedlecký kaolin, a.s. (dříve Poštorenské keramické závody) na svém původním prohlášení ze dne 6. 12. 2013 trvá. Uvedl, že v období od 3. 8. 1981 do 14. 8. 1983 jmenovaný vykonával funkci mistra pomocných provozů na provozovně Únanov, kde jeho podřízenými byli i elektrikáři. Jednalo se o hornickou činnost na hornickém pracovišti, pod které těžba kaolinu spadala. Dne 15. 8. 1983 byl jmenován vedoucím geologem u nadřízené organizace Poštorenské keramické závody, národní podnik Poštorná. V této funkci byl nadřízen v odborných věcech všem hornickým pracovištím, které byly v působnosti PKZ Poštorná, tedy i na provozovně Únanov. Pan Z. O. v období od 1. 8. 1983 do 31. 12. 1988, než byl jmenován provozním mistrem, vykonával funkci provozního elektromontéra, stejně jako pan Š. Pracovní náplň funkce provozního elektromontéra byla oprava, údržba elektrického zařízení na hornickém pracovišti plavírny Únanov. Dle vyjádření jmenovaného zařazení této pracovní činnosti náleželo v té době do II. pracovní kategorie, v současné době se jedná o klasifikaci pracovního zařazení do I. B. Od 1. 1. 1989 byl Z. O. jmenován do funkce směnového mistra, kde se jedná také o zařazení do I. B.
52. Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 4. 3. 2020. U tohoto jednání žalobce uvedl, že dle jeho názoru vznikl problém již od roku 1983, kdy jak žalobce, tak pan J. Š. měli být zařazeni jako důlní elektromontéři. Jak žalobce, tak pan Š. dle evidenčních listů důchodového pojištění byli zařazeni do II. pracovní kategorie, a oba měli podle písemných podkladů pracovat jako provozní elektrikáři. Žalobci je nepochopitelné, proč pan Š. dosáhl důchodového věku v 58 letech a žalobce, i když tuto důchodovou hranici dávno překročil, nemá dle ČSSZ stále nárok na starobní důchod. Ví, že všichni jeho spolupracovníci, kteří pracovali pod povrchem, jako např. bagristé apod., odcházeli do „hornického důchodu“ a byli také zařazeni do II. pracovní kategorie, což by dnes byla kategorie I. B.
53. Zástupkyně žalované u tohoto soudního jednání uvedla, že se zcela odvolává na odůvodnění rozhodnutí žalované i písemné vyjádření k žalobě a dodala, že pokud jde o žalobce i pana J. Š., z písemných podkladů, tj. z evidenčních listů o době zaměstnání a výdělku zcela jednoznačně vyplývá, že oba dva v letech 1983 až 1988 pracovali jako

provozní elektrikáři, v rezortním seznamu byli oba dva vedeni pod č. 02 56 01 II., tedy jejich zařazení je naprosto shodné, přičemž žalobce v evidenčních listech ztvrdil svým podpisem počet odpracovaných dnů v roce, hrubý výdělek i zařazení do pracovní kategorií a toto nikdy nerozpíral. Pokud pak jde o pana Š., není pravdou, že by odcházel do „hornického důchodu“, odešel skutečně do starobního důchodu dříve, ale to proto, že mu byl přiznán předčasný starobní důchod podle § 31 zákona o důchodovém pojištění, což je něco zcela rozdílného, než o čem hovoří žalobce. Pokud žalobce uvádí, že by měla být jako důkaz hodnocena čestná prohlášení, která založil do spisu, poukázala na to, že čestná prohlášení jsou pouze podpůrným důkazem v případě, že není dostatek listinných důkazů pro rozhodnutí ve věci. V tomto případě však ČSSZ měla pro rozhodnutí dostatek listinných podkladů, z nichž jednoznačně vyplynulo, v jaké pracovní kategorii žalobce v letech 1983 – 1988 pracoval a navíc z čestných prohlášení vyplývá, že v těchto letech žalobce pracoval v II. pracovní kategorii. Z databáze ČSSZ zástupkyně zjistila, že u žalobce v evidenčních listech důchodového pojištění v letech 1983 – 1988 někdo ručně přepsal zařazení do kategorie I., pod tím je podací razítko OSSZ Znojmo. Je zcela evidentní, že změnu kategorie neprovedla OSSZ, že opravené evidenční listy někdo přinesl na podatelnu OSSZ a podatelna OSSZ na tento podklad dala pouze razítko orgánu, který podání přijal. Z podkladů však nevyplyvá, kdo opravu provedl.

54. U dalšího soudního jednání žalobce uvedl, že opravu na evidenčním listu provedl on sám a předložil ho OSSZ Znojmo.
55. Krajský soud v Brně si vyžádal v rámci dokazování dávkový spis J. Š., nar. X.
56. Z tohoto spisu zjistil, že J. Š. si podal žádost o starobní důchod dle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., když v žádosti uvedl mj., že od 30. 10. 1963 dosud pracuje v Sedleckém kaolinu, a.s., Božičany jako údržbář elektrikář. Ze založených evidenčních listů vyplývá, že u pana J. Š. je uvedeno u pracovních činností pracovní zařazení podle rezortního seznamu 02 56 01 II, což vždy ztvrdil, tedy v každém roce, jak pan Š., tak také účetní svým podpisem. V období let 1983 – 1992 je vždy uvedeno, že byl zařazen ve II. pracovní kategorii. Starobní důchod mu byl skutečně přiznán dle § 31 (tzv. předčasný důchod) od 9. 1. 2001.
57. U soudního jednání dne 20. 5. 2020 žalobce uvedl, že pokud je pravdou, že J. Š. odešel do předčasného starobního důchodu, byl dle názoru žalobce poškozený stejně jako žalobce, protože oba dva vykonávali funkci důlního elektromontéra, žalobce byl v hornictví vyučený, měl i baňské zkoušky a v jeho pracovní smlouvě uzavřené od 1. 8. 1983 mělo být správně uvedeno jeho pracovní zařazení, důlní elektromontér. Dodal, že tehdy, v roce 1983, když podepisoval pracovní smlouvu, ředitel závodu mu řekl, že takovouto funkci (důlní elektromontér) nemá v žádném seznamu uvedenu, a proto nebyla také uvedena v pracovní smlouvě. K evidenčním listům sdělil, že je skutečně podepisoval, tehdy si však vůbec neuvědomoval, že by to pro něho mohlo v budoucnu něco znamenat, mít do budoucna nějaký dopad. Trval na tom, že chyba se stala v uvedení nesprávného pracovního zařazení v pracovní smlouvě a roky 1983 – 1988 mu v důsledku nesprávného zařazení chybí pro přiznání hornického důchodu. V hornictví má odpracováno 28 let a cítí jako krivdu, pokud by mu neměl být hornický důchod přiznán.

58. Zástupkyně ČSSZ u tohoto jednání uvedla, že pokud jde o zařazení do pracovních kategorií, je věcí zaměstnavatele, aby podle rezortního seznamu uvedl, jakou profesi člověk vykonává, a jaké z ní vyplývá zařazení do kategorie. U žalobce nebylo v žádném dokladu uvedeno, že by vykonával činnost důlního elektromontéra, a to ani v pracovní smlouvě, ani v evidenčním listě důchodového pojištění, které žalobce každoročně podepisoval. Z žádných listinných důkazů tedy nevyplývá, že žalobce pracoval v kategorii I. B, neboť z evidenčních listů vyplývá, že uvedené roky 1983 – 1988 byla pracovní činnost žalobce zařazena do druhé kategorie a byl veden jako provozní elektrikář.

Posouzení věci krajským soudem

59. Žaloba **není důvodná.**

60. Žalobou se tedy žalobce domáhal, aby žalovaná uznala, že v letech 1983 – 1988 pracoval u svého zaměstnavatele jako důlní elektromontér, kdy tato pracovní činnost měla být zařazena do I. B pracovní kategorie dle rezortního seznamu, přičemž žalobce, jak tvrdil, vykonával jinou pracovní činnost, než jaká byla uvedena v pracovní smlouvě a jak byla uvedena v evidenčním listu důchodového zabezpečení v uvedených letech 1983 - 1988.
61. Soud má za to, že nic takového se ale prokázat nepodařilo. Rozhodujícím důkazem v tomto případě jsou listinné důkazy, tj. pracovní smlouva a evidenční listy důchodového zabezpečení, kdy jak pracovní smlouvu, tak evidenční listy důchodového zabezpečení žalobce podepsal, evidenční listy podepisoval každoročně a naprosto nikdy své pracovní zařazení nezpochybňoval, ani zařazení dle rezortního seznamu.
62. Pokud pak odkazoval na čestná prohlášení a výslechy svědků na OSSZ, tedy těch, kteří čestná prohlášení podepsali, soud uvádí, že žalobce byl veden v letech 1983 – 1988 se zařazením ve II. třídě hornických kategorií, což jednoznačně plyne z listinných důkazů, ale i z čestných prohlášení, kde se hovoří také, že byl zařazen v letech 1983 – 1988 ve II. třídě hornických kategorií (pan P.).
63. Skutečnosti ohledně let 1983 – 1988, které tvrdí žalobce, nebyly v průběhu správního řízení prokázány a se stanoviskem České správy sociálního zabezpečení se plně ztotožňuje i soud. Nebylo totiž prokázáno z listinných důkazů, které jsou důkazy zásadními, že by žalobce v letech 1983 – 1988 pracoval u Poštorenských keramických závodů, n. p. Břeclav – Poštorná, závod 02 Šatov, provozovna Únanov jako elektromontér, který by měl být zařazen do I. B pracovní kategorie dle rezortního seznamu. Žalobce dle pracovní smlouvy, kterou 1. 8. 1983 podepsal, byl zařazen jako elektrozámečnický, v evidenčních listech se uvádí provozní elektrikář a pořadové číslo podle rezortního seznamu ve všech těchto letech je 02 56 01 a zařazení do pracovní kategorie II.
64. Pokud jde o jeho tehdejšího spolupracovníka pana J. Š., který dle žalobce pracoval v naprosto totožné funkci, a odešel do hornického důchodu, toto se ukázalo nepravdivé, neboť z dávkového spisu J. Š. vyplynulo, že jeho pracovní činnost u zaměstnavatele byla zařazena do II. pracovní kategorie, toto jmenovaný nikdy nezpochybňoval a požádal o starobní důchod dle § 31 zákona č. 155/1995 Sb. od 9. 1. 2001.

65. Z podkladů, které byly založeny v dávkovém spise žalobce, a to zprávy Sedlecký kaolín, a.s. a touto organizací doložené pracovní smlouvy uzavřené dne 1. 8. 1983 mezi žalobcem a Poštorenskými keramickými závody, n. p. Břeclav – Poštorná, a evidenčních listů důchodového zabezpečení zcela jednoznačně vyplývá, že v inkriminované době let 1983 – 1988 byl žalobce zařazen u organizace, v níž pracoval, jako elektrozámečnick, tato pracovní funkce byla označena podle názvosloví a pořadového čísla rezortního seznamu pod č. 02 56 01 II. – provozní elektrikář, tedy jeho činnost byla zařazena dle rezortního seznamu do II. pracovní kategorie, přičemž ani zařazení v pracovní smlouvě a označení jeho pracovní činnosti v evidenčních listech důchodového zabezpečení žalobce nikdy nerozporoval, naopak, v každém z uvedených roků 1983 – 1988, vždy podepsal v jaké pracovní kategorii (vždy šlo o zařazení do pracovní kategorie II.) pracoval, podepsal počet odpracovaných dní v roce i dosahované hrubé výdělky.
66. Žalobce tedy v průběhu své pracovní činnosti v uvedených letech nikdy nezpochybňoval, jakou pracovní činnost u své zaměstnavatelské organizace vykonával, jak byla zařazena dle rezortního seznamu a do jaké pracovní kategorie.
67. Soud uzavírá, že je třeba jednoznačně vyjít z těchto podkladů, protože je to skutečně zaměstnavatel, kdo uvádí, do pracovní kategorie spadá pracovní zařazení pracovníka a kdo také v inkriminované době v evidenčních listech důchodového zabezpečení označoval jeho pracovní zařazení.
68. Krajský soud v Brně jak uvedl, v rámci dokazování, aby byl náležitě zjištěn skutkový stav věci, si vyžádal od ČSSZ dávkový spis pana J. Š., nar. X., z něhož bylo zjištěno, že na základě jeho žádosti mu byl přiznán starobní důchod podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., od 9. 1. 2001 a ne „hornický důchod“.
69. Soud uzavírá, že žalobci se nepodařilo prokázat, že by v letech 1983 – 1988 vykonával u svého tehdejšího zaměstnavatele pracovní činnost, která měla být zařazena do I. pracovní kategorie, žalobce byl vždy zařazován do II. pracovní kategorie (šlo o roky 1983 – 1988) a v době, kdy podával žádost o starobní důchod, mu nárok na „hornický důchod“ nevznikl.
70. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou dle ust. § 78 odst. 7 soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
71. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. května 2020

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.